

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, September 15-dikán, 1825.

Görög Országi Tudósítások.

Itt következnek a' Hydrai Ujságból azon két Tudósítások, melyeket ő a' Julius' 20-dikán és 21-dikén történt verekedésekről a' maga Jul. 29-kén és Aug. 1-sőjén kijött levelében kiadott: — „

Új győzelem Ipsilanti Dömötör által:

„Hydra Jul. 29-dikén. Minekutána Ipsilanti úr, ki a' Tripolitzától nem messze találató hegyeket elfoglalva tartotta, észbe vette, hogy az ellenség onnét minden napokon kiutéseket szokott jó reggel a' szomszéd térségekre tenni, ő erre nézve Jul. 19-dikén estvefelé 700 embereket küldött-el olly rendeléssel, hogy három falukat, melyeknek neveik Rizés, Vouno, és Pyeli, foglaljanak-el, 's az ellenséget, mihelyest magát a' térségen megmutatja, vegyék körül. A' nevezett faluknak fekvése, melyek együtt, fél karimát formáltak, igen jó keze ügyibe esett Ipsilanti Urnak, 's plánumának végrehajtására igen jó szolgálatot tehetett volna: tsak az a' szerentsétlenség elő ne' fordult volna, hogy egyik a' kiküldetett három vezérék között a' más kettővel össze veszvén, a' maga Pyelinél lévő tanyáját ezen éjszaka oda hagyván, ez által az Ipsilanti úr nagyon bölts plánumának akadályoztatására szolgált. —

„Az ellenség, mint az előbbeni napokon szokott volt, Jul. 20-dikán is megjelent 1200 emberekkal a' nevezett faluk között találató térségen, 's ezekkel a' 700 Görögök azonnal szembe szállottak, 's azalatt

maga Ipsilanti úr is megjelent 500 emberekkal, melly szerint már ekkor két egyenlő erejű ellenséges tsapatok állottak szembe egymással.

„A' Görögöknek megjelenése 's a' Törököknek megfutamodása azon egy szempillantatnak munkáji valának. A' Görögök az Ipsilanti úr tulajdon személyes vezérése alatt, egész a' Tripolitzai várfalakig kergeték a' Törököket; száz Arabs katonák estek-el, és 50-tan ezek fogságra. Egyéb nyeresége a' Görögöknek 60 tereherdő lovakból és öszvérekből 's három katona-lovakból állott.

„A' Görögök tsak egy köz embert is el nem vesztettek ezen tsatában; tsak az okoz némi nagy keserűséget, hogy két derék vezérket Cika Györgyöt és Polycronit elvesztették, kiket a' felettebb való feltüzesülés veszedelembé ragadván, a' halál' áldozatjává lettek. Egyik közülök egy kezével már két embert fogott vala el, 's még egy harmadikat is el akart fogni, de a' ki ravaszabb vala mint ő, mint hogy maga-megadását tettétvén, a' győzedelmest hozzá közelíteni hagyta, 's akkor pistolyával agyon lötte. Ha a' Pyelinél lévő tanya oda nem hagyatott volna, az ellenséges tsapathól tsak egy ember is bajosan ment volna el ép kéz-láb.

„Az elfogott Törökök között 23-mat Nápoli-di-Romániába küldött Ipsilanti úr Jul. 21-dikén; 's 7 sebesséket a' táborban tartott-meg. Megértvén azonközben Ipsilanti úr 21-dikén, hogy 5000 Törökök Mistra felé közelitének, ő is azonnal még ezen napon útnak indult arra felé,

hogy a Tripolitzából Mistra felé jövő út mellett fekvő Vervenát elfoglalván, ez által az ellenségnek a további elenyomulásban gátat tegyen.

A másik tudósítás az Aug. 1-ő napján költ Hydrai Ujságban így következik:— „

„Nápoli-di-Rómánia Jul. 30-dikán. Ipsilanti Dömötör úr a 20-dikban történt verekedés után 600 emberekből álló segítséget kapván, sergét Dolianánál helyeztette állásba: Zacharapuló úr pedig 's a Hadschi két testvérek, Stephani és Georgi, a Görög seregnek több részével, a mely valami 2000 emberekből állhatott, Arachovát foglalták-el, hogy e-képpen Vervenát és Spártát védelmezhessék.

„Az ellenség 1000 emberrel, kik között 160 lovasok találtattak, Jul. 21-dikén megtámadta az Ipsilanti úr tanyáját. A verekedés nagyon hevesen folyt, de csak egy órát tartott, mint hogy az ellenség látván, hogy a Dolianai tanyát elnem foglalhatja, onnét 60 elesetnek hátrahagyásával eltávozott, 's Arachovának fordította sergét. Itt pedig az a szerentséltenség érte a Görög sergeket, hogy Hadschi György és Istrán az ellenséget réájok rohanni szemlélvén, tüstént megfutamodtak 's az alattok lévő katonák is vezérjeik példáját követték; csak a vitéz Zakharopuló maradott helyben 50 emberrel, kik mint valóságos Hősök úgy megállottak mind addig, míg végezetre igen nagy ellenséges erőt látván magok előtt állani, ők is hátat adtak, mincutánna előbb 7 Arabsot az örökkévalóságra által küldötték 's három lovat prédába nyertek volna.

„Mig ezek így folytak, Ipsilanti úr is megérkezett a 600 emberekkal a tsatározó mezőre, de későre, mert már ekkor benn volt az ellenség Arachovánban 's az itt lévő sántzokban, melyre nézve ismét Vervenához vonta vissza magát

Ipsilanti úr, de itt se állhatott-meg, mint hogy éppen akkor, midőn ő oda bement, más felől az ellenséges lovasság is bement ugyan oda. —

„A Görög fő vezér Kolokotroni is megérkezett vala ezen tsatározómezőre, de már ekkor hozzá fogtak volt a Görögök a hátráláshoz, 's ámbár ő a futónak utánnok eredvén, őket még egyszer vissza hozni iparkodott a tsatározó mezőre: tsakugyan nem gyűjthetett 's nem hozhatott vissza, az éjszakának bekövetkezése miatt, többet 500-nál, 's így próbálta azután, Ipsilantival egyesülve, a további elenyomulásban gátolni az ellenséget.

„Minekutánna mások mind elfutottak, tizenkét Görögkatonák valami toronyba zárkoztak-be, 's ott nem tsak hogy a réájok rohanó Arabsok között 35-töt megöldökölték, hanem magokat mind addig védelmezték, míg Kolokothroni és Ipsilanti segítségével oda érkezhén, a Törökök olly sebességgel eltávoztak onnét, hogy még megöletett embereiknek holt testjeiket se vitték-el magokkal. A mi pedig az ezen Török holt testekkel talált nyereséget vagy ragadományt illeti, ezt a toronybéli Görög Hősök tsak magok között osztották-fel, mint hogy az ő clébb megszaladott pájtássaik szégyenletekbe még tsak a szájoikat se merték feltátani, hogy tőlök ezen ragadományból részt kívántak volna, barátjaik vitéz bátorságát pedig magok is dicsérték és bámúlták.

A két Görög hajós sergekről tsak annyi emlékezet tétetik ezen Görög ujságban, hogy valamint Jul. 23-dikán Admirális Szachturi az első Osztállyal, úgy az után, Jul. 26-dik és 27-dik napjain Miauli is megérkeztek vagy legalább közelített Messolongihez számos hajókkal, melyek között 15 Gyujtók is találtattak, mellyelnek közelítések felől a Kapudán-

Basa tudósítatrán, Messolonginak a' tenger felől való ostromlását azonnal félbeszakasztani, 's azon tengerekről egészen eltávozni, jónak találta.

Spanyol Ország.

Midőn a' Párisi újságlevelek a' felett disputálnának, hogy mi lehetett a' Generális Bessieres nyilvánosságos Rebelliójának plánuma, 's hogy a' több féle részrehajlások közül melyiket akarta segíteni, a' Király' részén-lévőket-e, vagy pedig a' Királyi Princz' Károly' részén-lévőket, vagy pedig hogy talám, mint némelyek vélekednek, a' Constitutziós támadást akarta inkább feleleszteni — 's midőn a' Párisi Csillag nyilvánossággal erőssíti, hogy sem a' nem igaz, hogy a' Király fogságra tétetett volna, sem az, hogy Generális Bessieres a' Princz Károly' részeseivel magát össze tsatolja volna — éppen ekkor illy nevezetes Telegrafusi tudósítást adalí a' Párisi, Moniör Aug. 1-ső napján Bayonnéből Jul. 31-dik napjáról: —

„A' Bayonnei Kommandírozó Generális a' hadi Ministerhez.

„Generális Desgagne (a' ki Madridból a' Bessieres' kergetésére küldetett vala, őtet Molina-d'Aragontól egy mértföld távolságra béerte, 's társaival együtt elfogta.

„Bessieres, a' maga hét társaival együtt, kiknek neveik itt következnek, Aug. 26-dikán agyon lövetett. Az ő megöletett társai ezek voltak: Bagnos, Oberster; Gomez, Svadronos Kommandáns; Peranton, Guerilla Kommandáns; Ortega, lovas Adjutáns; Belosko, lovas Hadnagy; Guisbona, ugyan az; Toures, hasonlóképpen.

„A' Király, folytan Ildefonsoban tartózkodik, a' hol, 's valamint szintén a' fő városban, 's ugy az egész Banyon-

néig menő úton is mindenütt tsendesség uralkodik. — Aláírta: — Chappé.

Ugyan azon napon mellyen Gen. Despaigne Gen. Bessierest elfogta, úgy mint Aug. 25-dikán, ezek találtattak a' Madridi újságban:

„Don Valerio Gomez volt az, ki a' Santiagói lovas Regimentnek három Svadronait Guadalaxarába és Brihuegába vezérlette. Bessieres előre néhány Kémekeket küldött vala el Guadalaxarába, hogy az emberek' elméjét elkészítsék 's a' népet holmi gyáva költeményeknek elhírlelése által fellázasszák, milyenek valának példának okáért, hogy Madridban a' Constitutzió oszlopát már ismét felállították, 's hogy a' Király Frantzia Országba fogja útját venni, 's több e'-felék — 's későbbre, úgy mint Aug. 15-dikén maga is útnak indult Madridból ugyan oda.

„E'-féle álnok költeményeknek elhírlelése által vették vala az említett 3 Svadronokat is arra, hogy Getafóból, hol kvártélyban voltak, útnak induljanak: de a' mellyek mihelyest az álnok mesterséget észre vették, Gomez-t a' Kommandánsokat azonnal oda hagyták, a' ki azután a' véle maradtott 4 tisztekkel és 4—6 köz emberekkel útját Brihuegába vette, hogy magát Bessieressel összzetsatolja. Cuencában letétette Bessieres a' fegyvert 50 tartományi katonákkal: hanem a' tisztje ezen fegyvereitől megfosztatott tsapatnak, telyességgel nem halgatott a' Bessieres édesgető szavaira, 's a' köz emberek közül is tsak egy tsatolta magát hozzá. A' Brihuegai Királyi Önkéntvállalkoztak ellenben, hallván, hogy miket beszól Bessieres a' Királyról, magokat néhányan elsbábitatni hagyták, a' hol tehát ő, valósággal 270 emberekre nevelte sergének számát, kik között 25—30 lovasok is találtattak, melly serget ő innét haladék nélkül útnak

indította Siguenza felé. Tudjuk azonban már az előbbiekből, hogy megtudván az Országlószék a Bessieres tselekedtét, Gen. Gróf Despugnet Madridból 3000 emberekkel azonnal utána küldötte vala oly utasítással, hogy mind addig üldözze, míg meg nem foghatja. Hanem úgy tudósítván későbbre a Király, hogy Bessieres Riasa felé folytatná útját, azonnal S. Ildefonsóbol is, hol ekkor volt ő Felsege, küldött egy más tsapatot üldözésére, a mely 100 gyalog testőrő Granadirosokból, 100 tartományi Granadirosokból, 30 Udvari testőrőből, s 30 testőrő Vadászokból állott, s Aug. 21-dikén az Oberster Samperé vezérlése alatt indítottatott útnak.

„Bessierest azonközben minckelötte Siguenzához érkezett volna, minden emberei úgy elhagyták vala, hogy megérkezésekor nem volt több 25 lovasainál, melyre nézve nem mérészlent bemenni Siguenza városába, hanem inkább a Valdemarei és Rebollári hegyek közé vette útját.“

Ugyan az Aug. 25-dikén költ Madridi Udvari ujságban illy Királyi Végzés hirdettetett-ki Aug. 21-dik napján: — „

„General májor Bessieres György s az ötet követő minden Vezérek és egyéb tiszték, kik ötet a maga bűnös czélzásában fegyveres kézzel segítik, Felségárulóknak hirdettetnek s mint ilyenek, minden hivataljoktól, rangjoktól, méltóságajuktól és címereiktől megfosztattaknak lenni hirdettetnek. Mind ezek a személyek elfogattatván, azonnal ölettesenek-meg, s csak annyi idő engedtessek nékik, hogy magokat mint keresztyének a halálra elkészíthessék. Azok az emberek is mindnyájan, kik Bessiereshez közvetlenül vagy akar mi módon valamely segedelemmel viseltetnek, ötet tudósítják, leveleit elküldik vagy viszik, vagy eltítkolják, hasonlóképpen katonai módon ítéltessenek-meg.

Ezen rendelések pedig mindenekre terjesztesenek-ki, kik az Országnak valamely részében a támadás zászlaját felemlik, s mind ezeknek megítéltetésében tsak ezen végzés s meg az, a mely Aug. 17-dikén hirdettetett-ki, szolgáljon törvény gyanánt.

Ugyan az Udvari ujságban s éppen ezen napon (21-dikben) jött-ki a következő Királyi Végzés:

„Mint hogy Grenadában a Politziának az a szerentséje vala, hogy egy Szabad-Kőműves-társaságot ezen városban éppen midőn titkos gyűlést tartott, s a tagok nevetséges öltözetekben s mind titkos szerszámaikkal s czélzásainak minéműségét jelentő jegyeikkel egyetemben jelen voltak, meglephetett: erre nézve én mind ezekre az Oltár és Trónus ellen özszeesküdt emberekre nézve meghatároztam — 1. Hogy mind azokon, kik Grenadában a Kőművesi Gyűlésben a friss foglalatosságon találtattak, a törvények s nevezetesen az én 1814-ben Aug. 1-ső napján kiadatott Határozásom, három napok alatt hajtassanak végre — 2. Hasonlóképpen azok is, kik az én országomban olly tselekedeten s olly módon meglepette nek, mint Grenadában történt, három napok alatt ítéltessenek-meg s az ítélet haladék nélkül hajtattassék végre.

Hogy az Országban Madridból minden felé hamiss Rendelések küldettettek volt széllyel a Regimentekhez, megtetszik abból, hogy már sok Regiment-vezérektől Jelentések érkeztek Madridba a felől, hogy azon tsapatok, mellyek ezen hamiss Rendelések miatt útnak indultak vala, a dolgok minéműségéről tudósítatván zászlójik alá már vissza tértek, mint ezt hasonlóképpen az Udvari ujság hirdeti.

A Párisi Drapeau-branc írja, hogy Spanyol Generalis Cruznak tudtára esvén a Bessieres tselekedete, úgy megil-

letődött rajta, hogy a' gutta megütötte, 's még ma is fekszik belé; a' Kastiliai 'Tanát's' előlülője Villela úr pedig a' történetnek hallására megtébolyodott, 's mint hogy nagyon idős ember, nem is reménlik, hogy többé az esze vissza térjen.

A' Párisi Kurír erőssíti, hogy megvalóságosodott az a' hír, hogy Generális Empecinádót felakasztották.

Francia Ország.

Már minden tudósítások megérkeztek S. Domingó szigetéről, a' mellyek ezen szigetnek függetlenné lett tételtetését 's a' Királytól oda küldetett *Ordonnán* czo t tárgyazzák. Hogyan ment ezen szigeten az egész dolog véghez, erről illy fontos tudósítást terjesztett a' Tengeri Minister a' Király' c'lejibe: —

„Király! Azon 1791. és 1792-dik esztendőkbéli szomorú történetektől fogva, mellyek a' mi legnevezetesebb plántatartományainkat felforgatták 's a' többeket is hasonló felfordulással fenygették, a' mi különbözőn egymást követett Országálsáinknak figyelme megszűnés nélkül azon legnevezetesebb szigetünkre vala fordítatva, melly a' Frantzia kereskedésre nézve azt leginkább megérdemlette.

„Az *A miensi* alkunak megkészülésekor egy rettenetes expeditzio küldetett oda kikötőhelyeinkből, a' melly 20 *Linca* 20 *Fregát* és nagy számú szállító hajókból állott, mellyek közel 50,000 emberekből álló armádát vittek oda 's szállítottak-ki a' szigetre. Tudjuk, melly szomorú resullátumai lettek akkor ezen expeditzionak. Mi okozta ezeket, itt én nem vizsgálom, tsak azt jegyzem-meg, hogy ezen szerentséllen időszakasztól fogva ezen szigetnek Frantzia országgal való összsatsatolódása úgy félbe szakadott vala, hogy ha tsak oda menni mérészlett is valami Frantzia ember, bizonyosan ott találta halálát.

„A' Frantzia Királyi Széknek szerentsés helyreállitatasától fogva több versbéli próbák tétettek, részint hogy ezen szigettel való kereskedésünknek út nyitattathassék, részint, hogy azon plántásoknak, kik ezen szigetet oda hagyni kénytelenitettek, kárvallása megforditattassék, részint pedig és végezetre, hogy ezen plántatartomány legalább külső képpen és tsak mint oltalmaztatott ország az anyaországgal ismet öszsze tsatoltathassék.

„De semmi foganatja nem lett ezen próbatételeknek is; azonban könnyű vala észre vennünk azt, hogy az egymás ellen való régi tüzeskedés meggyengült 's a' régi kedves emlékezetek ismét felelevenültek volna; 's hogy a' szigeten rendesebb Országlási systema állott lábra, és hogy a' költsönösen megfontoltatandó hasznokra nézve gyaníthatóképpen egyetértésre lehetne lépni.

„A' dolgoknak illy állapotja 's az egymás eránt való hajlandóságnak megváltozása kiváltképpen az ólla lettek vala igen észrevehetővé, hogy az Országlási hatalmat a' történetek ereje a' mostani Elölülőnek kezébe vetették, 's a' miolta nyilván lehete szemlélnünk, hogy az előbbeni gyanakodási eszközökkel való élés helyébe, mellyekben ezen sziget a' maga' bátorságát kereste, az idegenekkel 's a' mi több a' Frantziákkal való kereskedési systemának helyreállitatasá jött elé 's kerestett. Ennek észrevételődésétől fogva több versben tétettek a' Frantzia kikötőhelyekből kereskedési portékákból álló expeditziók S. Domingó szigetére, de a' mellyek oda tsakugyan más nemzet' zászlóji alatt botsáttattak-be, 's két annyi vámot tartoztak fizetni, mint a' mennyit ott más nagyobb kedvezéssel élő kereskedő nemzeti portékákért fizetni kellett.

„Király! Felséged által látta azt, hogy ezen állapot c'képpen sokáig fenn nem állhat; hogy vagy ezen szigettel való min-

den kereskedésről le kell mondanunk, vagy pedig olly lábra kell azt helyheztenünk, a' melly eránt mint két rész meg-egyezzék; és hogy végre a' Frantzia Koronának méltósága nem engedné azt, hogy a' Frantzia kereskedő hajók a' magok' zászlóikat eldugni 's oltalmaztatásokot idegen zászló alatt keresni kénszeríttessenek.

„Továbbá azt is böltsen megfontolta vala Felsőged, hogy a' történeteknek mind tovább való lépdegelése az ő és új világ között eddig fennállott környüllásokra nézve újabb változásokat vonhat maga után, 's ezen tekintetből figyelmetesen vigyázott eme' kényes időpontra is, melly többire és majd mindenkor véghatározású szokott a' legfontosabb dolgokra nézve lenni.

„Ennek megfontolása indította Felsőgedet arra, hogy a' maga Apr. 17-dikén kiadott Ordonnanczát közre botssássa.

„A' Frantzia kereskedésnek azon szükségén segíteni, hogy portekának egy jó piatzot szerezhessen; hogy a' St. Domingói régi Frantzia plántások' kárvallása vissza téríttessék; 's hogy a' sziget' lakosai bizontalan állapotjának véget lehessen vetni: ezek az indító okok határozták Felsőgedet arra, hogy St. Domingóhoz ezen Ordonnanczot intézze. Mind olyan indító okok, mellyek méltókválnak a' F.ged' atyai szívéhez, 's azon oltalmazáshoz, mellyel országainak javok eránt viseltetik.

„Réám bizta vala Felsőged, hogy én küldeném-el ezen Ordonnanczot a' sziget' Elölülőjéhez, mint olly utólsó feltételt, melly alatt Felsőged kész volna ezen szigetre nézve a' maga Uralkodói jussárol lemondani, 's ezen Sziget-státusnak az Országásra nézve telycs és tökéletes függetlenséget engedni. Mikor Felsőged ezen nemes és nagy lelkűséggel való határozást nekem kinyilatkoztatta, egyszersmind azt is parantsolta, hogy minden intézeteket úgy tennék hogy ezen sziget eránt való aka-

ratja ne menjen füstbe; 's ámbár F.ged egy pillantatig se kételkedett azeránt, hogy határozását a' szigeten egész illendőséggel fogják fogadni, hogy ezen fogadtatás olly méltósággal essék, a' melly egy Frantzia Király által tétetődő minden munkához illendő.

A' F.ged parantsolatjára Kamarás ur Báró Mackau, Flotta-kapitány, rendelést vett, hogy a' F.ged' Ordonnanczát vigye el S. Domingó szigetére, hová ő a' Circe nevű Fregáton ezen esztendőben Május' 4-dikén Rochefortból útnak indult, illy útasítással, hogy egyenesen Martinique szigetéhez kössön-li, 's ott General-Lieutenant Gróf Doncelottal a' sziget Kormányozójával 's Contre-Admirál Juriennel a' Frantzia Antillák' Kommandánsával érttsen egyet. C. A. Jurien is parantsolatot vett egyszersmind, hogy az ő vezérlése alá tartozó hajókat, Jun. 15 és 20-dik napjai között gyűjtse mind öszsze Fort-Royalhoz, hova azon időre a' Brasiliái tengereken találtató Contre-Admirális Grivelnek is megkellett minden hajójával érkezni a' C. A. Jurien vezérlése alá. A' Medea is elküldetett Frantzia Országból Május' közepén ugyan oda, és Jun. 17-dikén ezen hajónk is megérkezett Fort-Royalhoz.

„Továbbá megparantsolta vala Felsőged, hogy mind ezeken a' hajókon kívül még négy Fregátokat úgy készen tarítsak, hogy akár melly szempillantatban kivezhessenek; 's két Linéa hajók négy Fregátokkal és számos könnyű hajókkal, szüntelen való provisorii készületben találtassanak. Tsak néhány napok kívántattak volna, hogy ezen hajóink is akár hova clevezhessenek, ha kívántatni fog.

„A' C. A. Jurien' vezérlése alatt Fort-Royalnál Jun. 20-kán együtt állott sereg mind öszsze 2 Linéa, 7 Fregát és 5 Brigg hajókra telt. A' Circe' Kommandánsa Kapitány Mackau olly rendelést kapott,

hogy ezen hajós sereg előtt néhány napokkal evezzen-el Fort-Royáltól a' St. Domingói tengerre, a' hajós sereg pedig Fort-Royálnál várja-el, hogy mi foganatja legyen a' Báró Mackau ajánlástételének a' S. Domingói Országlószéknél, a' ki Jun. 23-kán evezett-el a' maga Fregátjával Circével Martinique szigetéről, 's Jul. 23-dikán érkezett-meg a' S. Domingói tengerre, tsak két Briggettől kísértetve, hanem Jul. 27-dikén az egész hajós sereg utánna evezett Fort-Royáltól.

„Báró Mackau olly módon fogadtatott Port-au-Princhen, hogy előre reménlhette próbatételének jó kimenetelét. Alig hogy az öbölben-létéről jelentést tett, azonnal megjelentek nálla két tisztek, kik neki és tisztjeinek Port-au-Princhen betsületes szállást rendeltek, hova az Elölülő három Biztosokat küldvén hozzá, az alkudozások azonnal elkezdődtek, de a' melyek három napok alatt semmi kielégítő resultatumra nem juthatván, ekkor magával az Elölülővel kezdődtek-el ismét, ki nek engesztelődésre kész hajlandósága azonnal jó reménséget gerjesztett Báró Mackauban.

„Már Jul. 8-dika vala, midőn némelly nem minden fontosság nélkül való előpontok felett való tanátskozások után írásban olly tudósítást vett Báró Mackau az Elölültől Boyértól: Hogy ő, a' neki már tudára adatott nyilatkozatásokhoz képeest, 's a' Frantzia Király' törvényességéhez bízván, a' Hayti népnek nevében az ő Felsege' Ordonnancz át elfogadja, 's ezenel szükséges rendeléseket fog tenni, hogy az a' Szenátusban illendő pompával helyb hagyattassék.

„El nem mellőzhetem halgatással, hogy az Elölülő minkelötte ezen határozást tette volna, a' Szenátusnak több tagjaitól és a' szigetnek főbb tisztjeitől tanátsot kért; 's minden nehézségeket, melyek elő fordultak, ezeknek elejikke terjesztett;

és hogy mind ezek olly nyilatkozatást tettek, hogy ők a' magok Elölülőjököz telyes bizodalommal viseltetnek; 's végezetre, hogy a' Felseged' nagy lelküségébe 's szavaiba helyheztetett bizodalom egyedül minden előfordult nehézségeket elhárított, 's midőn Báró Mackau az Elölülőnek kabinetjéből a' szálába kijött, az ott öszszegyülekezve lévő sok fő Tisztviselők által, illy kiáltozással fogadtatott: Eljen a' Fr. Király! Eljen a' Dauphin! Eljen Frantzia Ország! (Folytatása következik.)

B. é c s.

Henriette Cs. Fő Hercegné a' Károly Ó Cs. Fő Hercegsége Hitvese c' hónap' 10-dikén reggeli 5-tődfél óraker szerentsésen szült egy Princzaszszonyt, ki is Császár és Császáraé Ó Felsegeknek 's minden itthon lévő Cs. Princzeknek és Princzaszszonyoknak jelenléteben a' Károly Ó Cs. Fő Hercegsége házában az Antinopeli Püspök Gen. Vikarius Steindl Úr által megkereszteltetvén, Mária, Károdina, Ludovika Kristina nevet vett a' keresztységben. Valamint a' Szülő úgy a' Született Cs. Hercegaszszony, a' környülállásokhoz képeest ohajtott egészében vagnak.

Méltóságos és Fő Tisztelendő Madarassy Ferencz Urat Ansariai Váloszott Püspököt, az Egri Erselki megye' Kánonokját, és Kathedralis Fő Esperestet, Császári Királyi Tanátsost 's a' F. Septemvirális Tábla Assessorát, az ő megkülömböztetett 's az egész Haza előtt tudva lévő hasznos szolgálatai által szerzett sok érdemeit tekintetbe vévén Császár és Király Ó Felsege, ötet a' Magyar Felseges Királyi Udvari Canczelláriához Udvari Tanátsossá és Referendáriusá kinevezni, kegyelmesen méltóztatott.

Alsó Austriában a' September, szép tiszta, és kivált délután 's este felé kellemetes napokkal szolgál, hanem délelőtt nevezetesen reggelenként olly hideg szelek fújnak, mintha a' télnek már tsaknem az ajtónk előtt való állását jelentenek, melyet onnét lehet megmagyarázni, hogy Felső Stiria (Steyer) országnak 's Austriának is magas hegyein Sept. 5-dikére virradó éjszakán nagy hó, 's ugyan akkor a' térségeken sok és hideg eszözések voltak. A' ki ezen tudósításokat közre botsátta, éppen jelen volt ekkor azon Ausztriai vas-hegyen, mellyen az úgy nevezett vas út az Eisenarz és Vorderberg között által menyen. Ezen hegyeknek felső részei, úgy mond, mennyire láthattunk, mindenütt hóval valának borítatva, 's a' hova tsak látni lehetett mindenütt a' közelítő télnek ezen fejér ruhás előpostáji mutatott magokat. Knittenfeld nevű városban a' piaczon is havat lehetett szemlélni. Az úgy nevezett Schöckel és Schneeberg egészen hóval voltak borítva. A' Sommering nevű hegy, mellyen sokkal lágyabb levegő szokott lenni, még másod napon is fejereslett. Ezen vidéken tsak Sept. 7-dikén szokták a' lakosok marháikat a' hovasokról, a' legelőről lehajtani, 's következőképpen ez a' kedvetlen zivataros idő az ő nyájjaikat a' hegyeken lepte-meg, lehetséges, hogy kárt is nem keveset okozott azokban. Hanem 9-diktől fogva ott is kellemetesebb Septemberi napok kezdtek járni.

Bétsben a' Haas' boltjában árulják egy ezüst forinton az itt most szolgálaton lévő Kienmayer Huszár Regementnek egy 90-dik esztendejét töltő Skultéty, László nevű valóságos vitéz katonája képét, kiről legfontosabb megjegyzésnek tartathatik az, hogy már 73-dik esztendeje

telik, mi óta, az Országló Felsőjét és a' Státust kardjával és karjával hűséggel szolgálja, 's öreg testén vitézségének a' ditsőség' mezején kapott több jegyeit hordozza. Képe a' nevezett boltban lóháton és zászlóval festve árultatik. Ő Trentsin vármegyében Brezniczán 1735-ben lett a' világra; 1752-tőben önként állott-bé katonának az akkori Baranyai Huszár Regementbe, melly most Kienmayer Regementje; 's 1775-ben Vice-Káplárrá, 1778-ban fő Káplárrá, 's 1790-ben lovas Zászlótartórá neveztetett. Az úgy nevezett Hét esztendő háborúban már vitézkedett, 's 1757-ben a' Collini vereségben a' jobb kezén, 's még azon esztendőben Hadiknek Berlinbe való beütésekor a' bal karján, 1789-ben pedig Losnitznél az állán, sebeket kapott.

Magyar Ország.

Budáról e'képpen írtak Septemb. 8-dik napján: —

„Az Ország' koronáját 's a' koronázási egyéb Klénodiumokat, az ide leérkezett Felsőleges Utasítások szerént tegnapi délben innét a' Királyi kastélyból, a' petsét alatt lévő ládában, Királyi Magyar Helytartó Tanácsbéli Tanácsosnak 's fő Provincziális Biztossági Igazgatónak Méltóságos Végli István Úrnak Felvigyázása, 's a' K. Korona-örző sereg' Kommandásának Cs. K. Kapitány Pavianovits Úrnak kísérese alatt, Posony felé útnak indították. Két éjjeli meghalásai lesznek, Esztergomban és Győrben. A' szekeret, mellyen a' Koronát viszik, útjában azon N. Vármegyék Lovas Gavallérjai is körül veszik és kísérik, mellyeken által megyen. A' Korona-örző fegyveresek már 5-dikben útnak indultak Posony felé.